

**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

16 січня 2017 року

м. Київ

Суддя Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ **Попович О.В.**,

розглянувши касаційну скаргу ОСОБА_2 на рішення апеляційного суду Донецької області від 02 листопада 2016 року у справі за позовом ОСОБА_3 до ОСОБА_2, публічного акціонерного товариства «Брокбізнесбанк», треті особи: товариство з обмеженою відповідальністю «Виробниче об'єднання Іліташ», приватне акціонерне товариство «Бетон Нова», про визнання недійсним кредитного договору,-

в с т а н о в и л а:

ОСОБА_3 звернувся до суду з указаним позов, обґрунтовуючи його тим, що 20 лютого 2008 року між публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк» та ОСОБА_2 укладений кредитний договір про надання споживчого кредиту № 110-Ф-08, відповідно до умов якого його дружина - ОСОБА_2 отримала у тимчасове користування грошові кошти у сумі 1 300 000 доларів США, зі сплатою 12 % річних за користування кредитом. Даний кредит був забезпечений заставою нерухомості згідно з іпотечним договором № 90 від 22 лютого 2008 року, укладений з ТОВ «ВО «Іліташ» та порукою юридичної особи ПрАТ «Бетон Нова» згідно договору поруки № 56 від 22 лютого 2008 року. Вважає, що взявши на себе зобов'язання по виплаті нарахованих на суму кредиту відсотків його дружина ОСОБА_2 розпорядилась майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності без його згоди та вважає що вказаний кредитний договір повинен бути визнаний недійсним.

Рішенням Кіровського районного суду м. Донецька від 05 серпня 2014 року позов задоволено.

Визнано недійсним кредитний договір про надання споживчого кредиту № 110-Ф-08 від 22 лютого 2008 року, укладений між ПАТ «Брокбізнесбанк» та ОСОБА_2

Рішенням апеляційного суду Донецької області від 02 листопада 2016 року рішення Кіровського районного суду м. Донецька від 05 серпня 2014 року скасовано. Ухвалено нове рішення, яким в задоволенні позову відмовлено.

У касаційній скарзі, посилаючись на порушення судом апеляційної інстанції норм процесуального права та неправильне застосування норм матеріального права, ОСОБА_3 просить скасувати рішення суду апеляційної інстанції та залишити в силі рішення суду першої інстанції.

Відповідно до п. 6 розд. XII «Прикінцеві та перехідні положення Закону України від 02 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» ВССУ діє в межах повноважень, визначених процесуальним законом, до початку роботи Верховного Суду та до набрання чинності відповідним процесуальним законодавством, що регулює порядок розгляду справ Верховним судом.

У зв'язку з цим скарга підлягає розгляду в порядку, передбаченому Цивільним процесуальним кодексом України від 18 березня 2004 року.

Відповідно до частини 2 статті 324 ЦПК України підставами для касаційного оскарження є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

Ознайомившись із змістом касаційної скарги та судовими рішеннями, у відкритті касаційного провадження слід відмовити, оскільки касаційна скарга є необґрунтованою і викладені в ній доводи не викликають необхідності перевірки матеріалів справи.

Задовольняючи позов, суд першої інстанції виходив з того, що ОСОБА_2 зобов'язується забезпечити повернення одержаного кредиту в повному обсязі із нарахованими відсотками за фактичний час його використання, комісією за супроводження кредиту та можливими штрафними санкціями відповідно до умов даного договору. Враховуючи те, що спірний договір укладався на строк до 21 лютого 2009 року, але був пролонгований до 21 серпня 2015 року відповідними додатковими угодами, то за весь цей період нараховувались і продовжують нараховуватись відсотки за фактичний час використання кредиту. Крім того, суд першої інстанції виходив з того, що позивач не був обізнаний про те, що його дружина ОСОБА_2 уклала кредитний договір, згоди на його укладання він не надавав, а відповідачка, взявши на себе зобов'язання по виплаті нарахованих на суму кредиту відсотків, розпорядилася грошовими коштами, що є спільною сумісною власністю подружжя, а тому не мала необхідного обсягу цивільної дієздатності для укладення оспорюваного правочину.

Скасовуючи рішення суду першої інстанції та ухвалюючи нове рішення, суд апеляційної інстанції виходив з того, що положення статті 65 Сімейного Кодексу України щодо порядку розпорядження майном, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, регулюють відносини, які стосуються розпорядження майном, що є у спільній сумісній власності подружжя, і не стосуються права одного із подружжя на отримання кредиту, оскільки кредитний договір є правочином щодо отримання у власність грошових коштів.

Відповідно до принципу свободи договору, закріпленого в ст. 627 ЦК України, сторони є вільними в укладенні договору та самостійно визначають розмір плати і порядок розрахунків.

За загальним правилом ч. 2 ст. 65 СК України дружина, чоловік має право на звернення до суду з позовом про визнання договору недійсним як такого, що укладений другим із подружжя без її (його) згоди, якщо цей договір виходить за межі дрібного побутового.

Така згода на укладення одним з подружжя договорів, які потребують нотаріального посвідчення і (або) державної реєстрації, а також договорів стосовно цінного майна згідно із ч. 3 ст. 65 ЦК України повинна бути письмовою, у тому числі нотаріально посвідченою, якщо правочин підлягав вчиненню з таким посвідченням. Ці вимоги поширюються на вчинення будь-яких правочинів.

За таких обставин суд апеляційної інстанції правильно встановив характер спірних правовідносин сторін у справі та застосував норми матеріального права, які регулюють ці правовідносини, дійшов обґрунтованого висновку про відсутність підстав для задоволення позову ОСОБА_3

Докази та обставини, на які є посилання у касаційній скарзі були предметом дослідження судом апеляційної інстанції та додаткового правового аналізу не потребує, оскільки при їх дослідженні та встановленні судом були дотримані норми матеріального і процесуального права.

Відповідно до пункту 5 частини 4 статті 328 ЦПК України суддя відмовляє у відкритті касаційного провадження, якщо касаційна скарга є необґрунтованою і викладені у ній доводи не викликають необхідності перевірки матеріалів справи.

Керуючись ст. п. 5 ч. 4 ст. 328 ЦПК України,

у х в а л и л а:

У відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою ОСОБА_2 на рішення апеляційного суду Донецької області від 02 листопада 2016 року у справі за позовом ОСОБА_3 до ОСОБА_2, публічного акціонерного товариства «Брокбізнесбанк», треті особи: товариство з обмеженою відповідальністю «Виробниче об'єднання Іліташ», приватне акціонерне товариство «Бетон Нова», про визнання недійсним кредитного договору, відмовити.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя

О.В. Попович